

[Lyngsle.]

at standse deres Udplyndring af deres Medborgere i Bondestanden derude paa Landet.

Trods der altsaa er talt alvorlige Ord og fra kompetent Side dette Lovmageri er betegnet som uforment, uforsvarligt og umoralsk, trods der fra Tusinders Side er peget paa det urimelige i at fastholde den Opfattelse, der oprindelig har givet Anledning til Lovforslagets Fremsættelse, trods det fra særlig sagkyndig, juridisk og social sagkyndig, Side, fra den faste Voldgiftsret i sin Tid er peget med Styrke, med Klarhed, med uigendrivelig Klarhed paa, at dette Lovforslag ikke bør gennemføres, i hvert Fald ikke i denne Skikkelse, trods der er peget paa den urimelige Affattelse, den urimelige Adgang til Vilkaarlighed, som Lovforslaget rummer, trods der fra alle Sider er sagt de alvorligste og mest kritiske og advarende Ord i denne Sag, saa fremtures der. Det har ikke været muligt at faa dem, der staa bag ved dette Lovforslag, at faa en eneste af de otte Mænd, hvis Navne staa under Betænkningen, og som anbefaler Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, til at sige et Ord til Forsvar for Lovforslaget, det har ikke været muligt at drive et Ord til Forsvar for Lovforslaget, ikke et Ord til Genmæle mod den Kritik, der er rejst, over disse Mænds Læber. Det staa saa smukt i Betænkningen, at Udvalget har afholdt otte Møder. Men hvad er der sket i de otte Møder? Kritik, Advarsler, saglig Paavisning af Sagens forfærdelige Beskaffenhed! Intet til Gensvar, intet, intet, ikke et Suk! Og det fortsættes i tolvte Time her i Tingets Møde! Hvad betyder dette? Det er vistnok enestaaende i den danske Rigsdags Annaler, at et Lovforslag af en Rækkevidde og Dybde som dette er Genstand for en slig Behandling. Med den Ret, som min Stilling som Medlem af Tinget, som min Stilling som Formand for en af Landets største Arbejderorganisationer giver mig, maa jeg spørge her, selv om det er i tolvte Time, spørge den Regering, der har Ansvaret for Fremsættelsen af dette Lovforslag, de Herrer, der her anbefaler Tinget trods alt at vedtage det; Hvad i al Himlens Navn er der i Vejen med de Herreres Talegaver? Hvad er Grunden til Deres Tavshed? Hvad er Grunden? Har Samvittigheden lammet Tongerne? Hvad er Grunden? Det maatte man vel kunne faa et Svar paa.

Det er uimodsagt blevet hævdet, at denne Lov i Virkeligheden gør Domstolene og dermed Landets Højesteret til et socialt Tribunal, at den, uden nogen som helst Begrænsning, uden nogen som helst

nærmere Anvisning eller særlig Lovhjemmel gør Højesteret til social Hovedfaktor i dette Land med Ret til at bedømme, om den Løn, der bydes en Arbejder, er høj nok, om den Arbejdstid, der bydes ham, er lav nok eller omvendt. Det er jo det, der ligger i dette Lovforslag, det er jo det Retsgrundlag, der skabes ved Lovforslaget: at Højesteret skal dømme om Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af Stridighederne, Kampene mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Det er jo hele Lovforslagets Indhold.

Og saa Straffebestemmelserne! Der er peget paa, at det Retsforhold, man derved vil skabe, er en Abnormitet, noget, man ikke har set noget tilsvarende til i noget Kulturland, ikke et eneste Sted. Men intet Svar! Det er ikke gendrevet, det staa uimodsagt. Det lader sig heller ikke modsige, det er en Kendsgerning, det er Lovforslagets Hovedindhold. Det er paavist, at Følgerne af denne Lov kan blive katastrofale. Hvis Højesteret som sidste Instans dømmer i disse Sager, der ikke alene er Genstand for privat Paatale og Søgmaal, men for offentlig Paatale, hvis disse tretten høje Mænd, ærværdige Mænd, hvis uudgrundelige Visdom ofte sætter Danmarks Befolknings Tænkeevne paa Prøve, dømmer og afgør disse Sager ud fra et reaktionært, gammeldags socialt Synspunkt, nemlig det, at en Arbejders Løn ikke maa være højere, end hans Arbejdsgiver ønsker at betale, hvis ethvert Forsøg paa at kræve en bedre Løn for sit Arbejde end den, Arbejdsgiveren vil betale eller — med Rette eller Urette — paastaar, han har Raad til at betale, hvis ethvert Krav og enhver Foreteelse for desuagtet at bringe denne Løn højere op skal bedømmes efter den gammeldags Læst, efter den gammeldags, reaktionære sociale Opfattelse, jeg nævnte, hvad vil saa Følgen blive af denne Lov? Den vil simpelt hen blive, at Arbejderne i dette Land afvæbnes, paa samme Tid som deres Modpart, Arbejdsgiverne, faar en monopoliseret, særlig beskyttet Stilling i Arbejdsforhold. Afvæbning af de smaa og mange, monopoliseret, privilegeret Stilling til de store og faa, det er Konsekvenserne af dette Lovforslag. Og Følgen kan jo blive de samme Forhold, som der var, inden Arbejderorganisationerne her i Landet var vokset op, inden de var blevet i Stand til at gøre sig gældende og kunde øve Indflydelse paa deres Medlemmers Arbejdsforhold.

Hvorledes var Forholdene da? Dette høje Overvejelsernes Ting har al Grund til at overveje dette Spørgsmaal. Hvordan